

αιτίας στο 'ὄργισθεῖσαν', 'ἐξ αιτίας των αντιλήψεων της απέναντι στους θεούς'. **ἄν ὄργισθεῖσαν:** δυνητική κατηγορηματική μτχ. από το 'εἰδότες'. Συγχρόνως η μτχ. αυτή λειτουργεί και ως απόδοση στην ακόλουθη υποθετική πρόταση. Η ανάλυσή της σε Δυνητική Ευκτική ή Δυνητική Οριστική Ιστορικού χρόνου θα εξαρτηθεί από την ακόλουθη υπόθεση. **εἴ τις...φαίνοιτ':** υποθετική πρόταση που εισάγει υποθετικό λόγο, ο οποίος όμως είναι Πλάγιος από το 'Εἰδότες'. Η απόδοση είναι η δυνητική κατηγορηματική μτχ. 'ἄν ὄργισθεῖσαν'. Η Ευκτική στην υπόθεση είναι 'Ευκτική του Πλαγίου Λόγου', οπότε δεν αποτελεί ασφαλές κριτήριο επιλογής του σωστού είδους. Σ' αυτήν την περίπτωση η επιλογή γίνεται με βάση την απόδοση. Επειδή η απόδοση έχει δυνητική ἐγκλιση, τρία είναι τα υποψήφια είδη αυτού του υποθετικού λόγου, 1^{ov}) το αντίθετο του πραγματικού στο παρόν ή παρελθόν, 2^{ov}) η απλή σκέψη και 3^{ov}) η επανάληψη στο παρελθόν. Η 3^η επιλογή απορρίπτεται λόγω του νοήματος. Η 2^η είναι πιθανή, αλλά στον Ε.Λ. δεν αποδίδει ακριβώς αυτό που θα έλεγαν οι 'τετρακόσιοι'. Το πλέον πιθανό είδος είναι το 3^ο: Ε.Λ. «εἴ τις τὰ μυστήρια φαίνοιτο...ἡ πόλις μάλιστα ἄν ὄργισθείη». **τὰ μυστήρια:** η αναφορά για τα Ελευσίνα Μυστήρια. **ἕξαμαρτάνων:** κατηγορηματική μτχ. από το 'φαίνοιτο'.

9. τῶν δ' ἄλλων: γενική της αιτίας όπως προηγουμένως. Η γενική εξαρτάται επίσης από τα εννοούμενα 'εἰδότες τὴν πόλιν ἄν ὄργισθεῖσαν', 'καὶ ἐπίσης ἐπειδὴ ἤξεραν ὅτι ἡ πόλις μας θα ἐξοργισθεῖ και για ἄλλα πράγματα'. **εἴ τις τολμῶη:** η ίδια υποθετική πρόταση όπως προηγουμένως. **ἀμφοτέρας...τὰς αἰτίας:** 'τις δύο αυτές αυτές', δηλ. την αιτία που αφορά τους θεούς, και την αιτία που αφορά το πολίτευμα. **συνθέντες...εἰσήγγελλον:** 'συνυπολόγισαν μαζί! από κοινού τα δύο αυτά αίτια, και κατόπιν ἔκαναν τὴν καταγγελία στην βουλή'. Όταν η μτχ. είναι χρόνου αορίστου και το ρήμα απ' όπου είναι συνημμένη είναι παρελθοντικού χρόνου, όπως εδώ, τότε η μτχ. δεν δηλώνει χρόνο, και φυσικά ούτε και προτερόχρονο, αλλά 'περιγράφει' κατάσταση, 'περιγράφει' τρόπο. Κλασσικό παράδειγμα η γνωστή ἐκφραση 'καὶ οὗτος γέλασας εἶπε', που απαντά σε πολλούς συγγραφείς, και την οποίαν μεταφράζουν λάθος ως 'αφού γέλασε εἶπε'. Μια τέτοια όμως μετάφραση δίνει την εικόνα ενός υποκειμένου, το οποίο πρώτα 'γελά', και μετά αποφασίζει 'να μιλήσει'. Όμως στην πραγματικότητα το υποκείμενο 'οὗτος' εἶχε αποφασίσει να μιλήσει, πριν ακόμη 'γελήσει', απλώς το γέλιο προηγήθηκε, γι' αυτό και η σωστή μετάφραση είναι 'καὶ αὐτὸς γέλασε και εἶπε', για να φανεί πως την ώρα που 'γελά' ἔχει ἤδη αποφασίσει τι θα κάνει στην συνέχεια: Ξεν. Οικον. 2,3 'καὶ ὁ Κριτόβουλος γέλασας εἶπεν'. Οικον. 7,3 'καὶ ὁ Ἰσχόμαχος γέλασας...εἶπεν'. Ανάβ. 7,7,54 'γέλασας ὁ Ξενοφῶν εἶπεν'. Σε όλα αυτές τις περιπτώσεις, όπως και αλλού, η μτχ. μεταφράζεται ως ρήμα 'γέλασε και εἶπε', για να φανεί ότι πρώτα ἔγινε το ένα, και κατόπιν το άλλο, αλλά και για να φανεί επίσης ότι την ώρα που γέλασε εἶχε ἤδη αποφασίσει τι θα κάνει στην συνέχεια.

10. λέγοντες: συνημμένη μτχ. στο 'εἰσήγγελλον'. Εδώ μπορούμε να δούμε κάτι αρκετά διαφωτιστικό: το ρήμα 'εἰσήγγελλον' ἔχει δίπλα του δύο συνημμένες μετοχές τροπικές, το 'συνθέντες' και το 'λέγοντες'. Αυτές οι δύο διαφέρουν στην χρονική τους βαθμίδα, καθώς η πρώτη ἔχει 'προτερόχρονο' (ἔστω κι αν δεν είναι χρονική, την χρονική της βαθμίδα δεν χάνει ποτέ), και η άλλη το 'σύγχρονο'. **ὡς...συνάγοι:** ειδική πρόταση με ευκτική λόγω εξάρτησης από ιστορικό χρόνο. Όλες οι Ειδικές προτάσεις, είτε εξαρτώνται από αρκτικό είτε από ιστορικό χρόνο, είναι προτάσεις του Πλαγίου Λόγου, γι' αυτό εξ ἄλλου όλες οι Ειδικές προτάσεις μπορούν και αντικαθίστανται με ειδικά απαρέμφατα, που κι αυτά είναι πάντοτε του πλαγίου λόγου. Η ευκτική εδώ υπάρχει όχι διότι ο λόγος είναι πλάγιος, αφού πάντοτε στις Ειδικές προτάσεις είναι πλάγιος, αλλά διότι η εξάρτηση είναι από ιστορικό χρόνο. **τὴν ἑταιρείαν:** 'αὐτὴν τὴν πολιτικὴν οὐκασίαν, παράταξιν'. **ἐπὶ νεωτέροις πράγμασιν:** 'προκειμένου για ζητήματα επαναστατικά'.

11. οὔτοι δ'...ποιήσιν: οι σύνδεσμοι 'μέν' και 'δε' ενώνουν δύο ειδικές προτάσεις με την ίδια λογική του πλαγίου λόγου. **οὔτοι δ':** δηλ. τα μέλη της συνωμοτικής ομάδας. **συνδειπνοῦντες:** τροπική μτχ. με έννοια 'σύγχρονου'.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Απέναντι λοιπόν στους μεγαλύτερους στην ηλικία η ομιλία μου θα μπορούσε να ήταν αρκετή, διότι όλοι γνωρίζουν καλά ότι εξ αιτίας των ίδιων ακριβώς ανθρώπων και το δημοκρατικό πολίτευμα καταλύθηκε, και εκείνος (ο πατέρας μου) εξορίστηκε από την πόλη. Όμως για χάρη των νεότερων στην ηλικία, οι οποίοι ναι μεν γεννήθηκαν μετά από αυτά τα γεγονότα, αλλά πολλές φορές έχουν ακούσει για τους συκοφάντες, θα ξεκινήσω την ενημέρωση από πολύ πιο πριν. Αυτοί που αρχικά υπονόμισαν την δημοκρατική παράταξη και εγκαθίδρυσαν το καθεστώς των τετρακοσίων, επειδή ο πατέρας μου, αν και τον παρακαλούσαν, δεν ήθελε να συνυπάρξει μ' αυτούς, επειδή έβλεπαν ότι εκείνος και ήταν ιδιαιτέρως δραστήριος αλλά και η λαϊκή παράταξη τον εμπιστευόταν, δεν πίστευαν ότι είχαν την δυνατότητα να μεταβάλουν τίποτε από την υπάρχουσα πολιτική κατάσταση, πριν εκείνος τους φύγει από μπροστά τους. Επειδή όμως γνώριζαν καλά ότι η πόλη για ζητήματα που αφορούσαν τους θεούς ήταν δυνατόν να αντιδράσει βίαια, αν κάποιος στα Ελευσίνα μυστήρια φαινόταν να κάνει παραπτώματα, ενώ για άλλα ζητήματα, αν κάποιος τολμούσε να καταλύσει το δημοκρατικό πολίτευμα, συνδύασαν τις δύο αυτές αιτίες και έφεραν την καταγγελία στην βουλή, με το να ισχυρίζονται ότι ο πατέρας μου συγκεντρώνει μία παραπολιτική ομάδα με σκοπό να δημιουργήσει πραξικόπημα, και πως τα μέλη αυτής της ομάδας στο σπίτι του Πουλυτίωνα με το να συντρώγουν εκτελούσαν τα Ελευσίνα μυστήρια.